

FOLKETINGETS OMBUDSMAND

Gammeltorv 22, 1457 København K
Telefon 33 13 25 12. Telefax 33 13 07 17
Personlig henvendelse 10-15

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

09 NOV. 2005

Dato:

J.nr.: 2005-0446-618
Sagsbehandler: PH
(Bedes anført ved henvendelser)
Akt nr.: 14

+ rapporter

Vedrørende inspektion af detentionen i Tårnby

Hermed sender jeg et eksemplar af endelig rapport af dags dato vedrørende inspektion den 15. marts 2005 af detentionen i Tårnby.

Med henblik på muligheden for at mangfoldiggøre rapporten vedlægger jeg desuden en uhæftet kopi af rapporten.

Med venlig hilsen

Hans Gammeltoft-Hansen

09 NOV. 2005

Gammeltorv den
Journalnr. 2005-0446-618 PH

Folketingets Ombudsmand - Gammeltorv 22 - 1457 København K

Indholdsfortegnelse

1.	Detentionen	2
2.	Rapportgennemgang	4
2.1.	Bestemmelser om detentionsanbringelse	5
2.1.1.	Politoloven	5
2.1.2.	Detentionsbekendtgørelsen	6
2.2.	Den anvendte lokale blanket/rapport, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.	6
2.3.	Grundlaget for detentionsanbringelsen	13
2.4.	Lægeundersøgelse	16
2.4.1.	Tidspunktet for tilkald af læge	18
2.4.2.	Tidspunktet for lægetilsyn	19
2.5.	Oplysninger fra kriminalregisteret	20
2.6.	Fremstilling og visitation mv.	22
2.6.1.	Fremstilling	22
2.6.2.	Visitation mv.	23
2.7.	Tilsyn	28
2.7.1.	Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)	31
2.7.2.	Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen	33
2.7.2.1.	Tidspunktet for det første tilsyn	33
2.7.2.2.	Tidspunktet for det sidste tilsyn	33
2.7.2.3.	Intervaller mellem tilsyn	34
2.7.2.4.	Noteringen af hvem der har forestået tilsyn	34
2.7.2.5.	Karakteren af de udførte tilsyn	35
2.8.	Løsladelsestidspunktet	36
2.9.	Vejledning om klageadgang mv.	36
3.	Opfølgning	38
4.	Underretning	38

Den 15. marts 2005 foretog jeg og to af embedets øvrige medarbejdere en inspektion af detentionen på politistationen i Tårnby. Under inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave være sendt til Politimesteren i Tårnby og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med eventuelle bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Jeg har ikke modtaget bemærkninger til rapporten.

1. Detentionen

Tårnby politis detentionslokaler ligger i stueplan.

Indgang til detentionen sker via en sideindgang hvortil der er direkte adgang for politiets patruljevogne. Denne indgang ligger i en gård hvor politiets vogne har mulighed for at køre helt hen foran indgangen. Porten til gården kan lukkes.

Det er ikke umiddelbart muligt for uvedkommende at overvære indbringelse af tilbageholdte ved denne indgang.

Ved indgangen er placeret en visitationsskranke der – ligesom detentionslokalerne – er videoovervåget. Det blev oplyst at overvågningsudstyret er nyt og var godkendt af Rigspolitechefen den 3. marts 2005. Detentionslokalerne har ikke tidligere været videoovervåget.

Ved visitationsskranken er der aflåselige skabe til opbevaring af de tilbageholdtes genstande. I skranken lå bl.a. et oplag af Rigspolicefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, "Hvor går du hen, når du går ud?".

Detentionslokalerne ligger i forlængelse af hinanden på gangen ved siden af visitationsskranken. Der er i alt fire lokaler som er ca. 7 m².

I lokalernes endevæg er to matterede vinduer, men der kommer rimelig meget lys ind i lokalet ad den vej. Jeg går ud fra at ruderne er brudsikre.

Væggene er hvidmalede og fremtrådte nymalede. Det blev oplyst at detentionslokalerne var malet senest i efteråret 2004. I lokalerne var der en madras.

I hvert lokale er der et gulvafløb med rist. I loftet er indbygget lamper, udluftningsriste, tv-observering og højttaler således at den vagthavende kan kommunikere med den detentionsanbragte. I dørene er der indkigshuller. Der var ingen fremspring eller løse skruer.

På væggen ved siden af døren er en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende. De tekniske installationer blev afprøvet og virkede.

På døren til detentionslokalerne hænger der sedler i A4-format der beskriver opgaver i forbindelse med anbringelse i detentionen (hvad der skal ske henholdsvis før, under og efter anbringelsen).

Lokalerne fremstod alle i pæn stand.

De fysiske forhold i detentionen på politistationen i Tårnby er efter min opfattelse gode. Lokalerne var som nævnt alle i en god vedligeholdelsesmæssig stand, og de var rene.

Det blev oplyst at Tårnby Politi har en aftale med Hovedstadens Sygehusfællesskab om lægetilsyn med de detentionsanbragte, og at denne ordning fungerer godt. Lægerne er der generelt inden for

kort tid. Det blev endvidere oplyst at politiet så vidt muligt kører berusede hjem i stedet for at anbringe dem i detentionen. Det blev i øvrigt oplyst at der ikke er ret mange gengangere blandt de personer der indsættes i detentionen.

Det blev endelig oplyst at der ikke er forsorghjem i politikredsen.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentionsanbringelser forud for varslingen af inspektionen den 11. februar 2005. Jeg modtog herefter ved inspektionens afslutning (kopi af) 11 rapporter, men kun 3 af disse rapporter vedrørte anbringelse i detentionen. Jeg går ud fra at det skyldes at den lokale blanket der anvendes ved anbringelse i detention, også anvendes ved anbringelse i venterum mv. Jeg har efterfølgende indhentet yderligere 7 (originale) rapporter som vedrører anbringelse i detention.

Anbringelserne fandt sted i perioden fra den 30. september 2004 til og med den 7. februar 2005. To dage har der været tale om to anbringelser samme dag.

Der er i alle tilfælde tale om indsættelse i detention i henhold til lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed, nærmere bestemt lovens § 11, stk. 4, om frihedsberøvelse med henblik på indsættelse i detention (jf. også Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse og Rigspolitichefens kundgørelse II, nr. 55, af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer).

Med vedtagelsen af den ovennævnte lov – politiloven – som trådte i kraft den 1. august 2004, og med udstedelsen af den ovennævnte bekendtgørelse er der gennemført nye regler om anbringelse i detention. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 16. oktober 2004 og har således betydning for min gennemgang nedenfor af 8 af de 10 tilfælde af anbringelse i detentionen.

Yderligere regler om detentionsanbringelse er fastsat i den kundgørelse fra Rigspolitichefen som ligeledes er nævnt ovenfor. Detentionskundgørelsen der trådte i kraft den 1. august 2001 forud for

bekendtgørelsen om samme emne – og som indeholder de mest detaljerede regler om detentionsanbringelse – er stadig gældende.

2.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse

2.1.1. Politiloven

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af en person ”der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende eller bedøvende midler, og som træffes under forhold, der indebærer fare for den pågældende selv eller andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed.”

Er der mistanke om at personen er syg eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang, skal den pågældende straks undersøges af en læge.

Hvis mindre indgribende midler ikke er tilstrækkelige for at afværge faren for den pågældende eller andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed, kan politiet efter lovens § 11, stk. 4, frihedsberøve den berusede med henblik på

- at bringe den berusede hjem
- overgive den berusede til andre der på forsvarlig måde kan tage sig af vedkommende
- indbringe den berusede til hospital, forsorgshjem eller lignende eller
- indsætte vedkommende i detention.

Frihedsberøvelsen skal efter § 11, stk. 4, være så kortvarig og skånsom som mulig.

Politiloven indeholder i § 12 særlige regler om detentionsanbringelse af børn. Efter § 12, stk. 1, gælder der et ubetinget forbud mod at anbringe berusede børn under 12 år i detention. Er barnet under 15 år, må det kun anbringes i detentionen hvis anden anbringelse er sikkerhedsmæssigt uforvarlig som følge af barnets adfærd (§ 12, stk. 2). En eventuel detentionsanbringelse må endvidere som altovervejende hovedregel ikke vare mere end 4 timer. Der er endvidere i § 12 særlige regler om lægetilsyn og om underretning af forældrene eller de sociale myndigheder.

2.1.2. Detentionsbekendtgørelsen

Justitsministeriets bekendtgørelse om detentionsanbringelse (988/2004) indeholder dels regler svarende til politilovens regler, jf. gennemgangen heraf ovenfor, dels regler som på tidspunktet for bekendtgørelsens udstedelse, (også) var indeholdt i Rigspolicefens kundgørelse om detentionsanbringelse af berusede personer.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder regler om bekendtgørelsens anvendelsesområde (fortrinsvis i form af henvisning til politilovens regler), om frihedsberøvelse, transport og indbringelse til politistationerne af berusede personer, om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse (herunder lægeundersøgelse af og tilsyn med detentionsanbragte), og om løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv. Bekendtgørelsens regler er relativt detaljerede og er som allerede nævnt i vidt omfang sammenfaldende med reglerne i Rigspolicefens detentionskundgørelse. De nærmere regler i bekendtgørelsen (og kundgørelsen) er gennemgået nedenfor i forbindelse med fremlæggelsen af resultatet af min undersøgelse af de 10 sager om detentionsanbringelse som jeg har modtaget efter anmodning.

2.2. Den anvendte lokale blanket/rapport, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

Efter § 22, stk. 1, i Rigspolicefens kundgørelse om detentionsanbringelse af berusede personer skal alle punkter i detentionsrapporten (kundgørelsens bilag 1 som er Rigspolicefens blanket P152) udfyldes. Anvendelsen af denne blanket er ikke obligatorisk, men eventuelt anvendte lokale blanketter skal indeholde de oplysninger der er angivet i bilag 1 (detentionsrapporten), jf. Rigspolicefens følgeskrivelse af 28. juni 2001 hvormed detentionskundgørelsen blev udsendt til samtlige politimestre i landet og Politidirektøren i København.

Rigspolicefens blanket P152 forudsætter afgivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Blanketten indeholder bl.a. felter til angivelse af generalia for den anholdte. Desuden er der felter til angivelse af dato og klokkeslæt for henholdsvis anholdelsen, indbringelsen til politistationen, fremstillingen for vagthavende, vejledning om retten til at få kontakt med pårørende eller

arbejdsgiver, visitationen, anbringelsen i detentionen (såvel foreløbig som endelig anbringelse), lægetilkald, lægetilsyn, løsladelsen og udlevering af eventuelle tilbageholdte effekter.

Blanketten indeholder endvidere rubrikker til afkrydsning af om vedkommende er indsat i detentionen, overgivet til andre (f.eks. bragt hjem), indbragt til hospital eller til forsorghjem eller lignende. Der er endvidere et felt til afkrydsning af at der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er i parentes angivet at udskriften skal vedlægges. Desuden er der felter til afkrydsning af om den tilbageholdte efter vagthavendes vurdering er påvirket af alkohol, og i givet fald i hvilken grad, eller af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika), og til angivelse af andre forhold (skader, spor). Videre er der felter til afkrydsning af om der er sket visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 3 eller stk. 4 (svarende til bekendtgørelsens § 10, stk. 2 og 3), og til angivelse af hvem der har foretaget visitationen, og om der er frataget effekter (f.eks. penge eller værdigenstande). Der er yderligere felter til notering af lægens bemærkninger, til oplysning om hvorvidt (og af hvem) den tilbageholdte har fået udleveret pjecen "Hvor går du hen, når du går ud?" eller en lokalt udarbejdet blanket/pjece om klageadgang, muligheden for skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen og muligheden for alkoholfvænning og -behandling, til oplysning om hvem der udleverede tilbageholdte effekter, og til den tilbageholdtes kvittering herfor. Endelig er der et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønskede at kvittere.

På bagsiden af blanketten er der felter til notering af dato og klokkeslæt for tilsyn, navn på den der udfører tilsyn, og til bemærkninger i forbindelse hermed. Oven over felterne er det anført at det ved angivelse af enten et F eller et E ud for hvert tilsyn skal markeres om der er tale om et tilsyn ved fremmøde eller om et elektronisk tilsyn. Hvis der er tale om et skærpet tilsyn, skal det markeres ved et S.

Tårnby Politi anvender som tidligere nævnt en lokal blanket. Denne blanket bærer overskriften "Venterums- og detentionsrapport". Den lokale blanket adskiller sig på nogle punkter fra blanket P152. I den lokale blanket sker angivelse af hvordan der blev forholdt med den frihedsberøvede (bragt til hjemmet, hospital eller forsorghjem eller indsat i detention) i form af en angivelse af om den frihedsberøvede er indsat i venterum, detentionen, andet eller bragt til skadestue. Det kan således ikke ved afkrydsning i en rubrik angives om den frihedsberøvede i stedet for at blive an-

bragt i detentionen blev bragt til hjemmet eller et forsorgshjem eller lignende. Disse oplysninger kan alene gives i rubrikken til angivelse af ”andet”.

Blanketten er således mindre egnet til brug for politiets statistik som ikke kun indeholder oplysninger om antallet af detentionsanbringelser i de enkelte kredse, men tillige om antal personer der er indbragt til hospital, forsorgshjem eller lignende eller er bragt hjem, jf. også nedenfor.

Jeg har i forbindelse med inspektionen den 14. januar 2004 af detentionen på politistationen i Horsens rejst spørgsmål om hvorvidt angivelse af hvordan der blev forholdt med den frihedsrøvede, skal ske i form af afkrydsning.

Justitsministeriet har i den forbindelse indhentet en udtalelse af 22. september 2004 fra Rigspolitichefen og henholdt sig hertil. Rigspolitichefen har i udtalelsen (bl.a.) anført følgende:

”...
Det fremgår af Rigspolitiets følgeskrivelse af 28. juni 2001 til detentionskundgørelsen, at de oplysninger, der er angivet i standarddetentions-rapporten (blanket P152) skal fremgå af eventuelle lokalt udfærdigede detentionsrapporter. Der skal herunder også være plads til at oplyse, om den pågældende er overgivet til andre, indbragt til hospital eller forsorgshjem eller lignende.

Med henblik på at sikre en korrekt udfyldelse af detentionsrapporterne finder Rigspolitiet, at den lokale blanket bør ændres, således at der – som i blanket P152 – indsættes afkrydsningsfelter til angivelse af, om en tilbageholdt beruser person er overgivet til andre, indbragt til hospital eller forsorgshjem eller lignende, eller anbragt i detention.

Horsens Politi har fået tilsendt en kopi af dette brev.”

Jeg henstiller til Politimesteren i Tårnby at ændre den lokale blanket i overensstemmelse med det som Rigspolitichefen – og Justitsministeriet – har anført. Jeg beder om underretning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

Jeg er herved opmærksom på at den lokale blanket indeholder et sæt afkrydsningsrubrikker om hvorvidt den frihedsberøvede er blevet bragt til hospital, forsorgshjem, hjemmet eller andet. Efter deres placering i blanketten at dømme – umiddelbart foran oplysninger om løsladelse og kvitte-

ring for udleverede effekter – opfatter jeg det således at disse rubrikker vedrører spørgsmålet om hvorledes der er forholdt med den pågældende i forbindelse med løsladelsen.

Jeg har derfor tilladt mig at se bort herfra i den givne sammenhæng.

Jeg henviser i øvrigt til det som jeg har anført straks nedenfor om eventuelle justeringer i den lokale rapport.

Den lokale rapport har ingen rubrik til angivelse af tidspunktet for visitation. Der er endvidere ingen rubrik til afkrydsning af om der er indhentet udskrift fra kriminalregisteret, men derimod en rubrik hvor det kan tilkendes gives om udskrift fra registret er vedlagt.

Der er en rubrik til afkrydsning af om den pågældende er vejledt om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver, men ikke til angivelse af hvem der har vejledt den tilbageholdte om denne ret og hvornår det er sket. Der er desuden en rubrik til afkrydsning af tidspunkt (klokkeslæt) for lægetilkald, men ikke til angivelse af hvem der har tilkaldt læge. Der er endvidere en rubrik til kvittering for udleverede effekter, men ikke til angivelse af hvem der har foretaget denne udlevering og hvornår det er sket. Der er også en rubrik til afkrydsning af om pjecen "Hvor går du hen, når du går ud?" er udleveret, men ikke til angivelse af hvem der har udleveret pjecen. Tilsvarende gælder en særskilt nævnt pjece om muligheden for alkoholafvænnning.

Ved angivelse af hvornår lægevagten er tilkaldt, og hvornår der er sket foreløbig og endelig indsættelse, er det ikke obligatorisk på den anvendte blanket at angive på hvilken dato det er sket. Justitsministeriet har i forbindelse med min inspektion af detentionen i Aalborg anført at der for at imødegå enhver tvivl om det præcise tidspunkt bør være plads til at notere både dato og klokkeslæt. Det skyldes at en tilbageholdelse kan foregå over to datoer (hen over midnat).

Den lokale rapport indeholder rubrikker til angivelse af tilsyn med den pågældende under anbringelsen, men dog ikke så mange som i Rigspolitechefens blanket. Der er i alt 11 rubrikker, hvoraf 3 er placeret særskilt i forlængelse af rubrikken til angivelse af tidspunktet for foreløbig anbrin-

gelse, og således er beregnet til angivelse af tilsyn mellem den foreløbige og endelige anbringelse. Disse tre rubrikker omfatter ikke som de øvrige tilsynsrubrikker en rubrik til angivelse af eventuelle bemærkninger – og dette uanset at tilsynet på dette tidspunkt af detentionsanbringelsen alt andet lige skal føres mere intensivt end tilsynet efter at lægeundersøgelsen har fundet sted (detentionsbekendtgørelsens § 15, stk. 1, jf. § 9 og kundgørelsens § 19, stk. 1, jf. § 12, stk. 2).

Justitsministeriet har i forbindelse med min inspektion af detentionen i Aalborg anført at lokale blanketter skal indeholde separate rubrikker til angivelse af eventuelle bemærkninger i forbindelse med hvert enkelt tilsyn for at opfylde kravene i P152 til detentionsblanketter.

Rubrikkerne (specifikt) til bemærkninger i anledning af tilsynet med den frihedsberøvede (efter at lægeundersøgelsen har fundet sted) er i øvrigt små.

Ved angivelsen af vagthavendes vurdering af tilbageholdtes tilstand er der på den anvendte blanket tilføjet ædru/ikke påvirket og beruset som yderpunkter i skalaen for påvirkethed. Fra sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Roskilde er jeg bekendt med at den anvendte skala har baggrund i en blanket som Rigspolitechefen i sin tid (før indførelsen af den faste promillegrænse i færdselssager) udfærdigede til brug for udfærdigelse af lægeerklæringer ved undersøgelse af spirituspåvirkethed. Politimesteren i Roskilde oplyste (i en udtalelse af 26. september 2000 til brug for et svar til Retsudvalget) at blankettens velkendte sondringer er brugt i Roskilde politis anholdelsesrapport der (dengang) også blev brugt ved detentionsanbringelser, fordi der ikke findes nogen anden autoriseret inddeling i grader af påvirkethed. Jeg tog dette til efterretning i en opfølgingsrapport af 10. april 2001.

Den nugældende detentionskundgørelse og bilagene hertil – detentionsblanketten der indeholder en skala uden de nævnte yderpunkter, og lægeerklæringen hvori der ikke er pligt/rubrikker til at angive graden af påvirkethed – er udsendt efterfølgende (den 28. juni 2001). Da udformningen af den rubrik som anvendes af (bl.a.) Tårnby Politi, kan skabe forvirring om gradsvurderingen for så vidt det ikke tydeligt fremgår at inddelingen i grader altid angår beruselse, kan det spørgsmål rejses om denne udformning fortsat bør anvendes i lokale blanketter selv om sondringerne er velkendte af politiet.

I modsætning til blanket P152 indeholder den anvendte lokale rapport rubrikker til angivelse af en eventuel værge. Blanketten indeholder endvidere afkrydsningsrubrikker til angivelse om der har været tale om tilbageholdelse eller anholdelse, om der har været anvendt håndjern og alkometer, og om der er sket opdatering i POLSAS. Der er endvidere rubrikker til angivelse af om den anholdte – efter at have modtaget vejledning herom – har ønsket at få kontakt med pårørende, arbejdsgiver, advokat, ambassade eller andre (og rubrikker til angivelse af hvornår en sådan eventuel kontakt er blevet etableret, og hvilket telefonnummer det drejer sig om). Endvidere er der rubrikker til angivelse af typen af eventuelle fratagne pengesedler, og til angivelse af bestemte effekter (ørenringe mv.), samt til angivelse af hvilket venterum eller hvilken detention den pågældende er indsat i. Der er ligeledes rubrikker til angivelse af om den tilbageholdte var udlænding og i givet fald hvorfra, samt hvilket sprog vedkommende har talt, og om der har været anvendt tolk. Der er endvidere en rubrik til notat om tidspunktet for eventuel forplejning og – foruden rubrikker til afkrydsning af om pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud?” er udleveret – rubrikker til afkrydsning af om der er udleveret (anden) pjece om muligheden for alkoholafvænnning. Der er endvidere rubrikker til angivelse af dato og klokkeslæt for udtagelse af detentionen hvis dette tidspunkt ikke er identisk med tidspunktet for løsladelsen, og om der er foretaget opdatering i POLSAS.

Den lokale detentionsrapport indeholder endvidere som allerede nævnt rubrikker til angivelse af hvorledes der afslutningsvis er forholdt med den detentionsanbragte (bragt til hospital, forsorgshjem, hjemmet eller lignende, eller afgivet til fængsel eller andet (eksempelvis arresthus) og tidspunktet herfor samt til angivelse af hvem der i givet fald har overført den pågældende og årsagen hertil).

Det fremgår som tidligere nævnt af Rigspolitechefens følgeskrivelse af 28. juni 2001 til detentionskundgørelsen at eventuelt anvendte lokale blanketter som minimum skal indeholde de oplysninger der er angivet i detentionsrapporten.

Jeg henstiller på denne baggrund til Politimesteren i Tårnby at ændre den lokale blanket således at den som et minimum indeholder P152's obligatoriske rubrikker. Jeg beder om underretning om hvad min henstilling giver anledning til.

Det fremgår som nævnt af § 22, stk. 1, i detentionskundgørelsen at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. Det gælder naturligvis også når der anvendes lokale blanketter – i hvert fald for så vidt angår de obligatoriske oplysninger. Kun i 3 af de 10 detentionsrapporter er der fuldt ud forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1.

På baggrund af Folketingets Ombudsmands inspektioner af politikredsens detentioner har Rigspolitichefen i en rundskrivelse af 15. januar 2003 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre indskærpet vigtigheden af at bestemmelserne i kundgørelsen følges, herunder at samtlige punkter anført i detentionsblanketten udfyldes.

Det er beklageligt at kun i 3 tilfælde fuldt ud er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1, og det på trods af Rigspolitichefens indskærpelse. Da rapporterne fra detentionen i Tårnby generelt set er mindre mangelfulde end de fleste af de rapporter som jeg hidtil har gennemgået i forbindelse med inspektion af detentioner, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold ud over at bemærke at jeg går ud fra at politimesteren vil gøre de relevante medarbejdere bekendt med det som jeg har anført.

Af Politiets Statistik for 2004 (www.politi.dk/statistik/årstabel) fremgår at der i 2004 var 35 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Tårnby politikreds. Det fremgår endvidere at ingen personer blev bragt til forsorghjem eller lignende, at 1 blev indbragt til sygehuset, og at 3 personer blev bragt til hjemmet. Hvordan tallene forholder sig i forhold til tallene for året før, fremgår – i modsætning til tidligere – ikke af politiets hjemmeside, men jeg er bekendt med at der ifølge statistikken for 2003 var i alt 41 detentionsanbringelse i Tårnby politikreds i 2003 (og at ingen blev bragt til forsorghjem eller lignende eller til hjemmet samt at 2 blev indbragt til sygehus).

I Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvi-

dere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i den enkelte kreds findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Det blev som nævnt under pkt. 1 under inspektionen oplyst at der ikke er forsorgshjem i politikredsen.

Jeg går på denne baggrund ud fra at der har været foretaget en undersøgelse af om der i politikredsen var forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kunne tage sig af berusede personer.

Jeg har i øvrigt noteret mig det under inspektionen oplyste om at berusede så vidt muligt køres hjem, og at Tårnby Politi således er opmærksom på det der er angivet i Rigspolicefens følgebrev af 28. juni 2001 om at politiet under de angivne forudsætninger i stigende omfang skal bringe berusede hjem. Med hensyn til registrering i sådanne tilfælde henviser jeg til det nedenfor under pkt. 2.3. anførte.

2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer), jf. også kundgørelsens § 1, stk. 1. Politiet skal efter lovens § 11, stk. 4 (og kundgørelsens § 1, stk. 2) tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, f.eks. med henblik på indsættelse i detentionen. Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis overgivelse til andre, f.eks. hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren (bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 2, og kundgørelsens § 1, stk. 2, nr. 1-3 og – for så vidt angår detentionsanbringelse – nr. 4). Reglerne om detentionsanbringelse findes i politiloven – under kapitlet ”Svage og udsatte persongrupper”; mere specifikt i lovens § 11 (og § 12 der indeholder regler om politiets håndtering af berusede børn). Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde end beruselse, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2 (og kundgørelsens § 2, stk. 2). Hvis deten-

tionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder bekendtgørelsen (og kundgørelsen) ikke anvendelse.

I 3 ud af de 10 tilfælde som indgår i min undersøgelse, fremgår det af anholdelsesårsagen at den tilbageholdte var beruset, i ét af tilfældene ved en henvisning til § 4 i den dagældende politivedtægt. (Pr. 1. juli 2005 er de lokale politivedtægter erstattet af bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv. samt om politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger). I alle 10 tilfælde fremgår det af detentionsrapporten som helhed at den tilbageholdte var beruset/påvirket.

Det fremgår af detentionsrapporterne at der i alle tilfælde på nær 1 har været tale om påvirkethed af alkohol, i 1 tilfælde kombineret med andre berusende eller bedøvende midler, og graden af påvirkethed er anført i alle disse 9 tilfælde. I det sidste tilfælde er det afkrydset at der var tale om påvirkethed af andet berusende eller bedøvende middel, men det fremgår ikke hvilket der var tale om. Den pågældende som var anholdt for overtrædelse af § 54 (i færdselsloven, går jeg ud fra), blev efter lægeundersøgelse i ambulance bragt til "AH" hvilket jeg går ud fra sigter til Amager Hospital. Lægeerklæring er ikke vedlagt. Ud for afkrydsning i nej-rubrikken herom er det anført at lægeerklæring er vedlagt sagen.

Af de 9 detentionsanbragte som har været detentionsanbragt på grund af påvirkethed af alkohol, har 1 været påvirket i let grad (et kryds i svær grad er så vidt ses overstreget ved et nyt kryds i "let grad"; lægeerklæringen indeholder ikke oplysninger om graden af påvirkethed). 4 har været påvirket i middel grad, 2 i middel til svær grad og 1 i "svær grad/beruset". I det sidste tilfælde er der sket afkrydsning både i rubrikken om let grad og rubrikken om svær grad (en anbringelse den 24. oktober 2004, j.nr. 0800-73251-00004-04). Ifølge lægeerklæringen i denne sag var den anholdte påvirket i middel grad.

Jeg går ud fra at det er en fejl at der er sket afkrydsning både i let og svær grad, og at den forkerte afkrydsning ikke – som i det andet nævnte tilfælde hvor en sådan afkrydsning er sket – efterfølgende er overstreget.

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i bekendtgørelsens § 2, stk. 2 (kundgørelsens § 1, stk. 3) hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, har været opfyldt i de enkelte tilfælde. Også på baggrund af det oplyste om graden af påvirkethed i 8 af de 9 tilfælde med alkoholpåvirkning går jeg ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle disse tilfælde. I det tilfælde hvor der var tale om påvirkethed af noget andet, blev den anholdte som nævnt indbragt til hospitalet.

Jeg lægger herefter til grund at alle 10 anbringelser har været i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 2, stk. 2 (kundgørelsens § 1, stk. 3, for så vidt angår de 2 anbringelser der fandt sted forud for bekendtgørelsens ikrafttræden).

Det fremgår af kundgørelsens § 1, stk. 4, at tilbageholdelse efter stk. 2, nr. 1-4, skal fremgå af detentionsrapporten, jf. kundgørelsens bilag 1.

I sagen om inspektion af detentionen i Fredericia har Justitsministeriet i en udtalelse af 12. november 2003 anført følgende vedrørende spørgsmålet om anvendelse af detentionsrapporter når der ikke er tale om detentionsanbringelser:

”...

Efter ministeriets opfattelse skal der anvendes detentionsblanket ved alle tilbageholdelser omfattet af § 1, stk. 2, i detentionskundgørelsen, jf. § 1, stk. 4.

Formuleringen 'egentlige detentionsanbringelser' skal således forstås som alle tilbageholdelser efter detentionskundgørelsens § 1, stk. 2, i modsætning til f.eks. anbringelser i venterum.

...”

Den blanket som Tårnby Politi anvender, indeholder som nævnt rubrikker til angivelse af om den anholdte/tilbageholdte er bragt til skadestue eller andet.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse hvorvidt detentionsrapporten også anvendes og udfyldes for personer der ikke indsættes i detentionen, men

- transporteres til hjemmet (bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 1 – kundgørelsens § 1, stk. 2, nr. 1)
- overgives til andre (bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 2 – kundgørelsens § 1, stk. 2, nr. 1)
- indbringes til hospital (bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 3 – kundgørelsens § 1, stk. 2, nr. 2) eller
- indbringes til forsorghjem eller lignende (bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 4 – kundgørelsens § 1, stk. 2, nr. 3). Jeg er som det fremgår ovenfor opmærksom på at der ikke er forsorghjem i Tårnby politikreds.

Jeg henviser i den forbindelse til at jeg under inspektionen fik oplyst at Tårnby Politi så vidt muligt kører berusere hjem i stedet for at sætte dem i detentionen.

2.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9 (kundgørelsens § 12) skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. For så vidt angår detentionsanbringelse af børn under 15 år, fremgår dette direkte af politiloven (lovens § 12, stk. 2, hvorefter barnet ”hurtigst muligt [skal] undersøges af en læge”).

Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4 (kundgørelsens § 12, stk. 2). Lægetilsyn skal efter § 11, stk. 1, (kundgørelsens § 14) foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 14, stk. 3. Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit).

I alle tilfælde fremgår det af detentionsrapporterne at der var lægetilsyn, og hvornår det fandt sted (ved angivelse af klokkeslæt og i 2 tilfælde tillige ved dato). I 7 af de 10 tilfælde har jeg modtaget lægeerklæringen i sagen. I 1 tilfælde fremgår det som tidligere nævnt at lægeerklæring ikke er vedlagt detentionsrapporten, men er vedlagt sagen (som jeg går ud fra hentyder til sagen mod den pågældende for overtrædelse af færdselslovens § 54). I de 2 sidste tilfælde som vedrører anbringelser samme dag (den 7. februar 2005) er rubrikkerne til angivelse af om lægeerklæring er vedlagt, ikke udfyldt. Feltet til angivelse af lægens bemærkninger er heller ikke udfyldt.

I alle rapportererne er angivet lægens navn. Lægetilsynet er i de 10 sager sket ved 6 forskellige læger.

Som det fremgår af detentionskundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., og Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit), er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver (skriftlige) bemærkninger i detentionsrapporten.

Alle foreliggende lægeerklæringer er afgivet på blanket P153.

I 1 af de tilfælde hvor der foreligger lægeerklæring, er lægens bemærkninger (konklusion) om den anholdte gengivet i detentionsrapporten.

Eventuelle skriftlige lægelige bemærkninger skal ifølge detentionskundgørelsens § 22, stk. 3, opbevares sammen med detentionsrapporten på politistationen i mindst 2 år.

I 1 tilfælde fremgår det som nævnt at lægeerklæring blev vedlagt sagen (om overtrædelse af færdselslovens § 54), og det er afkrydset at den ikke er vedlagt detentionsrapporten.

På baggrund af bestemmelsen i kundgørelsens § 22, stk. 3, hvorefter lægeerklæring skal opbevares "sammen med" detentionsrapporten, burde der efter min opfattelse have været taget en kopi til denne (eller den anden) sag.

2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, 2. pkt.

Der er ikke i bekendtgørelsen (eller kundgørelsen) fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Derimod er det i bekendtgørelsens § 5, stk. 1 (kundgørelsens § 6), anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre. Det fremgår dog af bekendtgørelsen at ovennævnte regel ikke gælder hvis transporttiden er af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste punktum. En tilsvarende bestemmelse er ikke indeholdt i kundgørelsen, og bestemmelsen er således ny.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2 (kundgørelsens § 14, stk. 2). Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter bekendtgørelsens § 5, stk. 1 (med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske snarest muligt efter indbringelsen), jf. også kundgørelsens § 6.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Jeg har i det følgende taget udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen til politistationen.

I 2 af de 10 tilfælde er tilkald af læge sket før indbringelsen til politistationen (henholdsvis 15 og 5 minutter før indbringelsen). Det ene tilfælde ligger forud for og det andet efter den nye bestem-

melse som jeg har nævnt ovenfor (om transporttid af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste punktum). At der i ingen af de andre tilfælde er sket tilkald af læge før indbringelsen kan eventuelt henføres til den nye bestemmelse. (I 2 tilfælde som vedrører anbringelser samme dag, er anholdelse sket 37 minutter før indbringelsen, og i de øvrige tilfælde er der kortere tid mellem anholdelse og indbringelse).

Jeg beder politimesteren om at oplyse om dette er tilfældet.

I benægtende fald beder jeg politimesteren om nærmere oplysninger om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som i bekendtgørelsens § 5, stk. 1 (kundgørelsens § 6) der, som allerede nævnt, har til hensigt at tidspunktet for lægetilkald – i de fleste tilfælde – bliver fremrykket.

I intet tilfælde er tilkald af læge sket senere end 15 minutter efter indbringelsen; i 5 tilfælde er tilkald sket mellem 1 og 4 minutter efter indbringelsen, i 1 tilfælde 14 minutter efter indbringelsen og i de sidste 2 tilfælde som vedrører indbringelse af 2 samtidig, 15 minutter efter indbringelsen.

Jeg lægger til grund at tilkald af læge i alle tilfælde er sket snarest muligt.

2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske undersøgelse ved læge. Men som nævnt under pkt. 2.4.1. har bekendtgørelsens § 5, stk. 1 (kundgørelsens § 6) om tilkald af læge til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sid-

ste afsnit, i Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som det også er nævnt under pkt. 2.4.1. at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse herom er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse der ikke havde en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 (og bekendtgørelsens § 5, stk. 1) der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

Tidspunktet for lægetilsynet fremgår i alle tilfælde af detentionsrapporten og de vedlagte lægeerklæringer. Tidspunkterne er ikke i alle tilfælde sammenfaldende i detentionsrapporten og lægeerklæringen. I det følgende har jeg lagt tidsangivelserne i detentionsrapporten til grund.

I alle tilfælde er der forløbet mindre end en time fra tilkald til lægetilsynet (mellem 22 og 50 minutter), og i alle tilfælde på nær ét er der ligeledes forløbet mindre end en time fra indbringelsen til lægetilsynet. I det sidste tilfælde gik der 1 time og 5 minutter fra indbringelsen til lægetilsynet, og det er 1 af de tilfælde hvor tilkald først skete 15 minutter efter indbringelsen.

Jeg har ingen bemærkninger til tidspunktet for lægetilsyn i sagerne – som bekræfter det under inspektionen oplyste om at lægetilsyn generelt sker hurtigt efter indbringelsen.

2.5. Oplysninger fra kriminalregisteret

Efter kundgørelsens § 13, stk. 2, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den frihedsberøvede i kriminalregisteret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et

skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysningerne skal udskrives og opbevares sammen med detentionsrapporten i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3 (i minimum 2 år).

På den lokale detentionsrapport som politiet har anvendt, er der ikke et felt til afkrydsning af om der er indhentet udskrift fra kriminalregisteret. Dette følger dog forudsætningsvis af feltet til angivelse af om en udskrift fra kriminalregisteret er vedlagt.

I 2 tilfælde er der sket afkrydsning i rubrikken til angivelse af at der er vedlagt en udskrift, og der er også rent faktisk vedlagt en sådan udskrift. Udskrift er ligeledes vedlagt i 2 andre tilfælde, herunder 1 tilfælde hvor det er afkrydset at der ikke er vedlagt en udskrift. I de resterende 6 tilfælde er der ikke vedlagt en udskrift, og i 3 af disse tilfælde er det afkrydset at der ikke er vedlagt en udskrift. Det fremgår ikke om det skal forstås sådan at der i disse 3 tilfælde er indhentet oplysninger i kriminalregisteret, men at udskrift blot ikke er vedlagt.

Det er beklageligt at der i disse 6 tilfælde enten ikke er indhentet oplysninger i kriminalregisteret i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, eller ikke er gjort notat herom/vedlagt en udskrift. Jeg henviser i den forbindelse også til Rigspolitechefens indskærpelse i rundskrivelsen af 15. januar 2003. Jeg går dog ud fra at den manglende afkrydsning (i 3 tilfælde) og vedlæggelse af udskrift (i alle 6 tilfælde) ikke er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i kriminalregisteret, men at der i alle tilfælde indhentes – og således også i de konkrete tilfælde er indhentet – sådanne oplysninger.

På denne baggrund foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om hvorvidt der er indhentet oplysninger i kriminalregisteret. Jeg går ud fra at politimesteren i forbindelse med orientering af de relevante medarbejdere om det som jeg har anført vedrørende overholdelse af kundgørelsens § 22, stk. 1, jf. pkt. 2 ovenfor, vil overveje at indskærpe notatpligten og pligten til at vedlægge udskrifterne.

2 af de 4 vedlagte udskrifter er udskrevet den 20. februar 2005 og vedrører anbringelser der i begge tilfælde fandt sted den 7. februar 2005. (I den ene detentionsrapport er det som nævnt ovenfor,

afkrydset at der ikke er indhentet en udskrift fra kriminalregisteret, mens der ingen afkrydsninger er i det andet tilfælde). De 2 andre vedrører anbringelser henholdsvis den 1. februar 2005 og 15. oktober 2004. I det førstnævnte tilfælde er der to udskrifter fra henholdsvis den 1. og 20. februar 2005. Udskriften fra den 1. februar 2005 er udskrevet kl. 00.43.46; den pågældende blev indbragt kl. 00.22 og foreløbigt anbragt i detentionen kl. 00.28. Udskriften ved anbringelsen den 15. oktober 2004 er udskrevet samme dag kl. 17.35.02; den anholdte blev indbragt til politistationen kl. 15.35 og anbragt foreløbigt i detentionen kl. 15.40 (og blev efter lægetilsyn kl. 16.19 kørt i ambulance til hospitalet).

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse hvorvidt der i disse tilfælde er sket indhentelse af oplysninger fra kriminalregisteret i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2 (forud for visitationen).

2.6. Fremstilling og visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, skal den frihedsberøvede ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS, jf. (også) kundgørelsens § 8.

2.6.1. Fremstilling

Der er i den lokale detentionsrapport en rubrik til angivelse af tidspunktet for fremstillingen for vagthavende. I den lokale blanket findes tillige en rubrik til brug for vagthavendes bemærkninger i forbindelse med vurderingen af den frihedsberøvede.

I 1 tilfælde mangler angivelse af tidspunktet for fremstilling for vagthavende, men det er afkrydset at den anholdte blev fremstillet for vagthavende. Fremstilling for vagthavende er i de øvrige tilfælde sket samtidig med indbringelsen eller (i 2 tilfælde) 1 minut efter indbringelsen.

Jeg lægger til grund at fremstilling for vagthavende også i det ene tilfælde hvor tidspunktet derfor ikke fremgår, er sket i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 6, stk. 1.

I 9 tilfælde har vagthavende påført detentionsrapporten sin vurdering af den frihedsberøvedes tilstand i form af et minus i rubrikken hertil. I 2 tilfælde er "skader" overstreget, men det fremgår ikke hvad baggrunden derfor er. Der er ikke angivet skader i lægeerklæringerne i disse 2 tilfælde.

Jeg beder om oplysning om hvorfor skader er overstreget i de 2 tilfælde (anbringelser den 24. oktober og 17. december 2004).

2.6.2. Visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1 (kundgørelsens § 13, stk. 1) skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den frihedsberøvede.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2 (kundgørelsens § 13, stk. 3) skal den frihedsberøvede ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 10, stk. 3 (kundgørelsens § 13, stk. 4). Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 15 (kundgørelsens § 19), indtil visitation som beskrevet i § 10, stk. 3, 1. pkt. (kundgørelsens § 13, stk. 4, 1. pkt.) har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 10, stk. 4, (kundgørelsens § 13, stk. 5) skal politiet påse at effekter der fratages den frihedsberøvede, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre frihedsberøvede. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I alle tilfælde er det angivet hvem der foretog visitation af den frihedsberøvede, og det er i 8 af tilfældene sket ved angivelse af initialer, i de andre ved angivelse af navn (både fornavn og efternavn). I alle tilfælde på nær ét er det desuden ved angivelse af initialer anført hvem der overværede visitationen.

I sagen vedrørende inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse har jeg taget til efterretning at det – uanset at det i kundgørelsens § 13, stk. 5, er anført at ”navnene” på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten – er tilstrækkeligt at anvende initialer, forudsat at det er muligt på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, at identificere den polititjenestemand som har de pågældende initialer.

I forbindelse med inspektionen af detentionen i Holbæk har Justitsministeriet i brev af 27. november 2003 anført følgende:

”For så vidt angår spørgsmålet om notering af navnet på den polititjenestemand, som for eksempel foretager visitation eller tilsyn ... kan det bekræftes, at det efter Justitsministeriets opfattelse ikke er hensigtsmæssigt alene at notere et fornavn, men at såvel fornavn som efternavn eller de initialer, som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem, eller polititjenestemandens tjenestenummer bør anføres.”

Jeg har herefter ingen bemærkninger til at de pågældende polititjenestemænds identitet i de fleste tilfælde er angivet ved initialer. Jeg går herved ud fra at der er tale om de initialer som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem (POLSAS).

I alle tilfælde på nær to er det afkrydset efter hvilken bestemmelse (kundgørelsens § 13, stk. 3 og/eller 4) der er sket visitation.

Jeg anser disse 2 tilfælde for enkeltstående fejl/forglemmelser med hensyn til afkrydsning. Det bemærkes at der i begge tilfælde er tale om frihedsberøvede mænd, og at det i det ene tilfælde udtrykkeligt fremgår at visitation blev foretaget af en mand.

Selv om kundgørelsen fortsat er gældende, går jeg ud fra at politimesteren i forbindelse med ændring af blanketten vil ændre henvisningen til bekendtgørelsens § 10, stk. 2 og 3.

Der er i 2 tilfælde tale om detentionsanbringelse af kvinder, og det er i begge tilfælde afkrydset at der skete visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 4 (bekendtgørelsens § 10, stk. 3). I det ene tilfælde (en anbringelse den 1. februar 2005) fremgår det ved angivelse af navn at visitation blev forestået af en kvinde, mens der i det andet tilfælde (en anbringelse den 7. februar 2005) er angivet initialer. I begge tilfælde er de som overværede visitationen, alene angivet ved initialer.

Jeg går ud fra at visitation også ved anbringelsen den 7. februar 2005 er foretaget af en kvindelig medarbejder, men jeg anmoder om oplysning om hvorvidt det er korrekt antaget. Jeg anmoder desuden om oplysning om hvorvidt de personer der overværede visitationen i de to tilfælde, har samme køn som den anholdte.

Der er i den lokale detentionsrapport som nævnt felter til angivelse af hvem der har foretaget visitationen, og til angivelse af eventuelle fratagne effekter, men ikke en rubrik til angivelse af tidspunktet for visitationen.

Jeg henviser til mine bemærkninger under pkt. 2.2. om justering af den lokale detentionsrapport.

Da tidspunktet for foretagelse af visitationen i intet tilfælde er anført, er det ikke muligt for mig at efterprøve om bestemmelsen i bekendtgørelsens § 10, stk. 1 (kundgørelsens § 13, stk. 1) – om at visitation skal ske før den foreløbige anbringelse og inden lægeundersøgelsen – har været over-

holdt. Jeg går dog ud fra at visitation i overensstemmelse med disse bestemmelser altid sker inden anbringelse i detentionen.

Det fremgår som nævnt af Rigspolitechefens skrivelse af 28. juni 2001 (om den "nye" detentionskundgørelse) at de oplysninger der er angivet i detentionsrapporten, også skal fremgå af en eventuelt lokalt udfærdiget blanket. Blanket P152 indeholder en rubrik til angivelse af tidspunktet for udlevering af effekter, men en sådan rubrik findes ikke i den lokale blanket.

På den baggrund og i tilknytning til det som jeg har anført under pkt. 2.2., henleder jeg politimesterens opmærksomhed på den nævnte skrivelse fra Rigspolitechefen.

I 9 af de 10 tilfælde er der notat om at den frihedsberøvede er frataget effekter og/eller penge, og det fremgår hvilke effekter og hvor mange penge (og hvilken type) det drejer sig om (der er udover penge navnlig tale om smykker, ure, nøgler og mobiltelefoner). I 1 af disse tilfælde er notat herom sket i feltet til kvittering som er påført "mobiltelefon" (og det er i rubrikkerne om penge angivet at der ikke var nogen penge at fratage) I det sidste tilfælde fremgår det udtrykkeligt at der ikke blev frataget noget.

Der er som nævnt i afsnit 2.2. intet felt til angivelse af hvem der har udleveret effekterne, og dette er således ikke oplyst i 9 af de 10 tilfælde. Jeg går dog ud fra at udlevering af effekter normalt foretages af den person som forestår løsladelsen af den pågældende.

Også oplysning om hvem der udleverede effekter, fremgår af blanket P152, og jeg kan derfor også i denne forbindelse henvise til mine bemærkninger under pkt. 2.2. om justering af den lokale detentionsrapport.

I det tilfælde hvor det fremgår hvem der har udleveret effekter, er oplysningen herom givet sammen med en bemærkning i detentionsrapporten om at den frihedsberøvede ifølge lægeerklæringen ikke var i stand til at kvittere (anholdelsen den 15. oktober 2005 hvor den pågældende blev kørt

til skadestue). I dette tilfælde er den vagthavendes initialer angivet, og vagthavendes initialer er ligeledes anført sammen med en andens initialer i rubrikken om løsladelse.

Til orientering kan oplyses at jeg tidligere har tilkendegivet at det – hvis der ikke er noget at fratage den pågældende – efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive at der ikke er fundet effekter at fratage, selv om der efter kundgørelsen og (standard)detentionsrapporten P152 alene er pligt til at gøre notat om det der er frataget, og selv om dette for så vidt allerede følger af oplysningen om at der er sket visitation. Rigspolitechefen har i den tidligere nævnte rundskrivelse af 15. januar 2003 erklæret sig enig i at det bør noteres i detentionsrapporten såfremt der ikke er taget effekter fra den frihedsberøvede. Rigspolitechefen har oplyst at denne oplysning vil blive medtaget ved en kommende revision af kundgørelsen og detentionsrapporten (som jeg i sagen vedrørende min inspektion af detentionen på Station Amager har bedt om at få oplyst hvornår forventes at ske). Tårnby Politi har som nævnt gjort notat i overensstemmelse hermed i det tilfælde hvor der ikke var noget at fratage. I 2 andre tilfælde er det udtrykkeligt angivet at der ikke var nogen penge at fratage (mens der blev frataget andre effekter).

Efter kundgørelsens § 22, stk. 2, skal en frihedsberøvet der er frataget effekter som skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten. I blanket P152 er et felt til bemærkning såfremt den pågældende ikke ønsker at kvittere, som jeg går ud fra tager sigte på at årsagen til at den tilbageholdte ikke vil kvittere, så vidt muligt anføres. Den lokale detentionsrapport som anvendes af Tårnby Politi, indeholder også både en rubrik til brug for den frihedsberøvedes kvittering for udleverede effekter og til eventuelle bemærkninger hvis den frihedsberøvede ikke ønsker at kvittere.

Jeg har i forbindelse med tidligere tilsvarende inspektioner givet udtryk for at angivelse af vidner efter min opfattelse er velegnet som alternativ til en kvittering fra den frihedsberøvede (nu løsladte). For en ordens skyld bemærkes det at den polititjenestemand som står for løsladelsen og udlevering af effekter, dog ikke selv kan bevidne at han/hun har udleveret de fratagne effekter til den pågældende.

I 9 af de 10 tilfælde blev den frihedsberøvede som allerede nævnt frataget effekter. I 6 tilfælde har den frihedsberøvede kvitteret med sin underskrift for modtagelsen af effekter. I yderligere 1 tilfælde er der (blot) sat kryds i rubrikken til kvittering, som jeg går ud fra stammer fra den tilbageholdte og er dennes kvittering. I yderligere 1 tilfælde er det angivet at den frihedsberøvede ifølge lægeerklæringen ikke var i stand til at kvittere. Det drejer sig om den ene af de sager hvor den pågældende i ambulance blev kørt til hospitalet. I det sidste tilfælde er der ikke nogen kvittering og heller ingen angivelse af baggrunden herfor. Det drejer sig om den anden sag hvor den pågældende i ambulance blev kørt til hospitalet. Den pågældende var ved visitationen blevet frataget 200 kr.

Da der er tale om et enkeltstående tilfælde hvor der ikke er notat om baggrunden for den manglende kvittering, foretager jeg mig ikke videre vedrørende dette punkt. Det bemærkes at jeg går ud fra at den pågældende har fået sine penge retur.

2.7. Tilsyn

Efter § 13 i bekendtgørelsen har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer (kundgørelsens § 17, stk. 1). Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1 (kundgørelsens § 18, stk. 1) skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Hvis den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen er tilset to gange ved fremmøde, og hvis den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand der kræver at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2 (kundgørelsens § 18, stk. 2) ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af Rigspolitichefen til elektronisk overvågning. Selve detentionsanbringelsen udgør ikke et tilsyn i denne forbindelse. Tilsvarende gælder lægeundersøgelsen.

Det blev som nævnt under pkt. 1 under inspektionen oplyst at overvågningsudstyret var nyt og godkendt af Rigspolitichefen den 3. marts 2005.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den frihedsberøvedes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3

(kundgørelsens § 18, stk. 3). Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den frihedsberøvedes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde. Hvis der opstår mistanke om at den pågældende er så syg at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance (bekendtgørelsens § 14, stk. 4 – kundgørelsens § 18, stk. 4).

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 18, stk. 5. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den frihedsberøvede. Det er f.eks. tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4 (kundgørelsens § 12, stk. 2). Ved et skærpet tilsyn forstås efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Efter kundgørelsens § 19, stk. 1, forstås ved et skærpet tilsyn et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end det tilsyn der er fastsat ved § 18.

På dette punkt er kundgørelsens § 19, stk. 1, erstattet af den mere præcise bestemmelse i bekendtgørelsens § 15, stk. 2.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3 (kundgørelsens § 19, stk. 2). Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 19, stk. 3. (Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne).

I den lokale detentionsrapport som anvendes af Tårnby Politi, er der en rubrik til angivelse af om den frihedsberøvede er indsat i venterum, detention, om den frihedsberøvede er bragt til skadestuen eller andet. Nedenunder er der rubrikker til angivelse af tidspunktet for henholdsvis den foreløbige og den endelige anbringelse i detentionen. Mellem rubrikkerne for den foreløbige og den endelige anbringelse i detentionen er der rubrikker der er knyttet til tilkaldelse af læge og til lægeundersøgelsen.

Der er tillige rubrikker til angivelse af tidspunkt for politiets tilsyn under den foreløbige anbringelse i detentionen og rubrikker til angivelse af hvem der forestod tilsynet. Der er derimod, for så vidt med god grund, ingen rubrikker til angivelse af om tilsynet er sket ved fremmøde eller elektronisk (tilsynet af en foreløbig detentionsanbragt skal som allerede nævnt føres som et skærpet tilsyn og kan kun ske ved fremmøde). Der er endvidere – i modsætning hvad der gælder for tilsynet når den frihedsberøvede er endeligt detentionsanbragt – heller ingen rubrikker til angivelse af bemærkninger i øvrigt i forbindelse med det udførte tilsyn.

Jeg henviser også i denne forbindelse til det som jeg har anført under pkt. 2.2. om revision af den lokale detentionsrapport (og til indholdet af P152, jf. Rigspolitechefens skrivelse af 28. juni 2001).

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelserne om tilsyn med de detentionsanbragte, er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse, henholdsvis den endelige anbringelse i detentionen.

Indtil den tilbageholdte er undersøgt af en læge, er anbringelse i detentionen som tidligere nævnt foreløbig.

I alle 10 tilfælde blev der som nævnt foretaget en lægeundersøgelse af den tilbageholdte. I alle tilfælde fandt lægeundersøgelsen sted efter anbringelsen i detentionen. I alle tilfælde var der således tale om at den frihedsberøvede i en periode var foreløbigt anbragt i detentionen.

I 2 tilfælde som vedrører anbringelser samme dag (og på samme tidspunkt på dagen), er der ikke notat om at de anholdte blev foreløbigt anbragt i detentionen, men det er noteret at de pågældende blev anbragt endeligt i detentionen kl. 3.10. Lægeundersøgelse fandt sted henholdsvis kl. 3.55 og 4.10, og der var således reelt tale om en foreløbig anbringelse.

Da der er tale om enkeltstående tilfælde hvor rapporten på dette punkt er udfyldt forkert, giver det mig ikke anledning til at foretage mig mere.

2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Mens anbringelsen er foreløbig, skal der som tidligere nævnt føres et skærpet tilsyn med den anbragte, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4 (kundgørelsens § 12, stk. 2). Ved et skærpet tilsyn forstås som nævnt efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time.

Det fremgår som nævnt af detentionsrapporterne at den frihedsberøvede i alle tilfælde har været foreløbigt anbragt i detentionen. Tidspunktet for den foreløbige anbringelse er angivet i 8 tilfælde, men i de sidste 2 tilfælde er tidspunktet for den endelige anbringelse som nævnt under pkt. 2.7. retteligt tidspunktet for foreløbig anbringelse.

Den foreløbige anbringelse (indtil lægeundersøgelsen) varede i 2 tilfælde under 30 minutter (henholdsvis 7 og 25 minutter). I de øvrige tilfælde varede den foreløbige anbringelse fra 30 minutter til en time.

Som tidligere nævnt er der særskilte rubrikker til angivelse af tilsyn mens anbringelsen er foreløbig. Der er notat i disse rubrikker i 3 af de 8 tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 30 minutter eller mere, men i yderligere 3 tilfælde er rubrikkerne (på bagsiden af blanketten) til brug for tilsynet med endeligt detentionsanbragte dog anvendt også til tilsyn med foreløbigt anbragte.

I det ene af de 3 tilfælde hvor der er notat i rubrikkerne til angivelse af tilsyn ved foreløbig anbringelse, er notatet en henvisning til bagsiden (dvs. til rubrikkerne vedrørende tilsyn efter endelig

anbringelse). Den foreløbige anbringelse varede i dette tilfælde 30 minutter, men der var ifølge de noterede tilsyn på bagsiden ikke tilsyn med den pågældende i perioden mellem anbringelsen og lægetilsynet. Der er tale om en anbringelse som fandt sted den 11. december 2004.

I det ene af de 2 andre tilfælde er der noteret et tilsyn en halv time efter anbringelsen. Der er imidlertid reelt tale om lægetilsynet. Der var således heller ikke i dette tilfælde som vedrører en anbringelse den 22. oktober 2004, tilsyn mens den pågældende var foreløbigt anbragt.

I det sidste tilfælde var der et tilsyn 20 minutter efter den foreløbige anbringelse. Det drejer sig om det tilfælde hvor den pågældende efter lægetilsynet, der fandt sted 19 minutter senere, blev kørt til hospitalet. Det fremgår ikke om tilsynet skete ved fremmøde, men det går jeg ud fra.

Af tilsynsnotaterne på bagsiden vedrørende de øvrige tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede mere end 30 minutter, fremgår det som nævnt at der i (yderligere) 3 tilfælde var tilsyn med den pågældende mens anbringelsen var foreløbig. I det ene af disse 3 tilfælde var der et tilsyn 24 minutter efter anbringelsen, og det er noteret at det var et tilsyn ved fremmøde (men ikke at det var skærpet). I de 2 andre tilfælde som vedrører anbringelser samme dag og klokkeslæt, var der tilsyn en halv time efter anbringelsen. Næste tilsyn var i alle tilfældene lægetilsynet.

Kun i 2 af de 8 tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 30 minutter eller mere, var der således tilsyn med den pågældende efter kortere tid end 30 minutter (henholdsvis 20 og 24 minutter efter anbringelsen).

Det er beklageligt at der i de øvrige 6 tilfælde (hvor anbringelserne i alle tilfælde skete efter ikrafttrædelsen af detentionsbekendtgørelsen hvor bestemmelsen om skærpet tilsyn er præciseret), ikke har været foretaget skærpet tilsyn under den foreløbige anbringelse. Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9, stk. 4, jf. § 15, stk. 2, og underrette mig om hvad der sker i den anledning.

2.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen

I 1 tilfælde blev den pågældende som tidligere nævnt efter lægetilsynet kørt i ambulance til hospitalet. Der skete således ikke endelig anbringelse i detentionen (hvilket også udtrykkeligt er anført i rapporten), og denne sag indgår derfor ikke i det følgende.

I de 9 øvrige tilfælde skete der endelig anbringelse i detentionen, og tilsynsskemaet på bagsiden er udfyldt i alle disse tilfælde.

2.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Som nævnt ovenfor i afsnit 2.7. tæller tilsyn der er anført på tidspunktet for anbringelsen og på tidspunktet for lægetilsynet, ikke med som tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

Det første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen blev i alle 9 tilfælde ført inden for 30 minutter efter den endelige anbringelse i detentionen.

2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

Den lokale detentionsrapport indeholder som tidligere nævnt et felt til angivelse af tidspunktet for udtagelse af detentionen hvis dette tidspunkt ikke er identisk med løsladelsen. I 4 tilfælde er der notat i dette felt, og tidspunktet for løsladelse er også angivet. I de øvrige tilfælde fremgår tidspunktet for løsladelse. Idet der ikke i disse tilfælde er angivet et afvigende tidspunkt for udtagelse af detentionen, må jeg umiddelbart lægge til grund at løsladelse er sket i umiddelbar forlængelse af udtagelsen af detentionen, jf. dog omtalen af 2 tilfælde nedenfor. Jeg er dog opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge mv., til eventuelt toiletbesøg mv., og til eventuel afhøring hvilket skal indgå ved vurdering af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen.

I alle tilfælde på nær 2 gik der højst 28 minutter fra det sidste tilsyn til løsladelsen/udtagelsen af detentionen. I de 2 tilfælde som vedrører de to anbringelser der fandt sted samtidig (den 7. februar

2005), er sidste tilsyn (i begge tilfælde) noteret til kl. 6.10, og løsladelse er sket henholdsvis kl. 10.00 og 10.30. De to tilbageholdte var anholdt for indbrud, og jeg går derfor ud fra at der skete afhøring efter udtagelse af detentionen.

Jeg beder politimesteren om at oplyse hvornår de pågældende blev udtaget af detentionen. Hvis det er sket væsentligt senere end en halv time efter det sidst noterede tilsyn, beder jeg desuden om en udtalelse vedrørende tilsynet med de pågældende efter dette tidspunkt og frem til udtagelsen af detentionen.

2.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn

I alle 9 tilfælde har der med ganske få undtagelser været ført tilsyn med intervaller på højst en halv time. De få undtagelser vedrører to tilsyn som har fundet sted 45 minutter efter det tidligere tilsyn og ellers tilsyn på mellem 30 og 40 minutter.

I nogle tilfælde er notat om tilsyn ført med (præcis) 30 minutters interval. Der synes således i disse tilfælde ikke på noget tidspunkt at have været forhold der bevirkede at tilsyn ikke kunne foretages med højst/præcis 30 minutters interval.

Dette kan umiddelbart virke påfaldende.

2.7.2.4. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn

Som anført ovenfor skal navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 18, stk. 5. Det er dog tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis man på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, kan identificere de pågældende polititjenestemænd, jf. pkt. 2.6.2.

I samtlige tilfælde er initialerne på den der har udført tilsynet, tillige anført (med undtagelse af to tilsyn ved en enkelt anbringelse).

2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

De to første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal som nævnt ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 2 (kundgørelsens § 18, stk. 2), ske ved fremmøde i detentionen. Dette gælder uanset om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de to tilsyn.

Det er i alle tilfælde med få undtagelser angivet hvilken type tilsyn der var tale om (fremmøde eller elektronisk). Der er i overraskende vidt omfang ført tilsyn ved fremmøde i detentionen.

De første to tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen er i alle tilfælde på nær 2 sket ved fremmøde. I de 2 tilfælde er det første tilsyn efter lægeundersøgelsen sket ved fremmøde, og det næste elektronisk. Det drejer sig om anbringelser som i begge tilfælde fandt sted den 24. oktober 2004, henholdsvis kl. 3.16 og 3.20. I det ene tilfælde var der i øvrigt tale om et tilsyn (ved fremmøde) mens den pågældende var foreløbigt anbragt, men der blev ikke samtidig foretaget tilsyn med den anden anbragte.

Det er en fejl at det andet tilsyn efter den endelige anbringelse i disse 2 tilfælde ikke blev ført ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2 (kundgørelsens § 18, stk. 2). Da fejlen er enkeltstående, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Jeg har i øvrigt noteret mig at der generelt er foretaget mange tilsyn ved fremmøde også efter de to første tilsyn efter lægeundersøgelsen.

Der er i næsten alle tilfælde angivet bemærkninger i feltet under tilsynsrubrikkerne. Flere steder er anført et minus som angivelse af at der ikke har været noget at bemærke. I mange tilfælde er det med en streg angivet at bemærkningen til tilsynet ovenfor også gælder dette tilsyn. Dette gælder dog som antydning ikke alle sagerne.

Jeg henviser herved til det som jeg har anført under pkt. 2.2.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg beder politimesteren oplyse om Tårnby Politi har fastsat sådanne lokale bestemmelser om tilsynets forløb og i givet fald vedlægge et eksemplar heraf.

2.8. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 20 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Der er i alle 10 tilfælde angivet dato og klokkeslæt for løsladelsen i detentionsrapporten. (I 1 tilfælde mangler dog en datoangivelse). I 1 tilfælde er datoen ved en fejl angivet til dagen før. I alle tilfælde på nær 1 er der sat kryds i rubrikken til angivelse af om løsladelsen er noteret i POLSAS.

For så vidt angår det ene af de 2 tilfælde hvor den tilbageholdte blev kørt i ambulance til hospitalet, er det angivet at den pågældende blev løsladt kl. 17.15. Lægeundersøgelse fandt sted kl. 16.19, og det er angivet i rapporten at den pågældende ikke blev indsat i detentionen, men i ambulance kørt til hospitalet. Det drejer sig om en anholdelse den 15. oktober 2004.

Jeg beder politimesteren om at oplyse hvornår den pågældende blev kørt på hospitalet, og hvis det først skete kl. 17.15, hvor den pågældende opholdt sig indtil dette tidspunkt.

2.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænning og -behandling.

Vejledning skal efter kundgørelsens § 21, stk. 1, ske ved udlevering af Rigspolitechefens pjece "Hvor går du hen, når du går ud?" – eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænning og -behandling.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket. Den detentionsrapport som Rigspolitechefen har udfærdiget (P152), indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen af den pågældende. I den blanket som Tårnby Politi anvender, er der dels en rubrik til afkrydsning af om pjecen "Hvor går du hen, når du går ud" er udleveret, dels en rubrik til angivelse af om der er udleveret (anden) pjece om muligheden for alkoholafvænning, men ikke til angivelse af hvem der har udleveret pjecen.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse hvad sidstnævnte pjece sigter til og vedlægge kopi heraf.

Med hensyn til angivelse af hvem der har udleveret pjece, henviser jeg til det som jeg har anført om en eventuel justering af den lokale detentionsrapport under pkt. 2.2. ovenfor.

Under inspektionen konstaterede jeg, som jeg har nævnt ovenfor under pkt. 1, at der i visitationskranken lå et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, "Hvor går du hen, når du går ud?".

I 5 af de 10 tilfælde er felterne udfyldt, og der er i alle 5 tilfælde tale om afkrydsning både for så vidt angår Rigspolitechefens pjece og den anden pjece.

Jeg henviser til det anførte i afsnit 2.2. om manglende udfyldelse af rubrikkerne, men foretager mig i øvrigt ikke videre i anledning af dette punkt.

I 1 tilfælde er der sket udlevering af pjecerne, mens der ikke er sket udlevering i de øvrige 4 tilfælde. I 3 af disse tilfælde er baggrunden herfor noteret. I 2 af tilfældene har den pågældende ikke ønsket at tage imod pjecerne, mens det for så vidt angår det sidste tilfælde er noteret at udlevering af pjecerne ikke var muligt. Det drejer sig om den ene af de 2 tilfælde hvor den pågældende i ambulance blev kørt til hospitalet. (Det tilfælde hvor der skete udlevering af pjecerne, er det andet tilfælde hvor den tilbageholdte blev bragt i ambulance til hospitalet).

I 1 tilfælde er det i øvrigt i feltet om løsladelse noteret at den anholdte ved løsladelsen blev vejledt om at søge lægehjælp. I lægeerklæringen i sagen havde lægen anført at den pågældende burde tilrådes at søge psykiater.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens oplysninger mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne endelige rapport sendes til Politimesteren i Tårnby, Justitsministeriet, Rigspolitechefen og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen
Inspektionschef